

6.Kbf.41/2018/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. szeptember 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. május 18. napján kihirdetett Kb.I.2/2018/6/IV. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben a katonai mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 10.525 (tízezer-ötszázhuszonöt) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. május 18. napján kihirdetett Kb.I.2/2018/6/IV. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 12 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés, illetve egy havi részlet elmaradása esetén a még fennálló pénzbüntetés meg nem fizetése miatt rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásról. Mellékbüntetésként a vádlottat 1 évre zászlósi rendfokozatba visszavetette. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.420/2018/1. számú átiratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Indokolása szerint a katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a történeti tényállást, amely részben megalapozatlan, mert a személyi része hiányos: nem tartalmazza, hogy a vádlott büntetlen előéletű. Kifejtette, hogy az eljáró katonai tanács az indokolási kötelezettségének eleget tett, ezért a tényállást a felmentés érdekében támadó védelmi fellebbezések, figyelemmel a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmára, nem vezethetnek eredményre. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett a vádlott

bűnösségére, és helyesen minősítette annak katonai büntetettét. Kifejtette azt is, hogy a büntetéskiszabás során helyesen értékelte a bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket, és méltányos jogkövetkezményt alkalmazott a vádlottal szemben, ugyanakkor vitatta a pénzbüntetés mértékének átváltoztatásáról szóló rendelkezés szükségességét és rámutatott arra, hogy ítéletszerkesztési hibát vétett az elsőfokú katonai tanács, amikor a rendfokozatban visszavetést nem a főbüntetés mellett, és nem katonai mellékbüntetésként tüntette fel. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállás személyi részét az iratok alapján egészítse ki azzal, hogy a vádlott büntetlen előéletű, a zászlósi rendfokozatba visszavetést katonai mellékbüntetésként jelölje meg és azt a főbüntetéssel együtt, azt követően tüntesse fel a rendelkező részben, végül a pénzbüntetés szabadságvesztésre átváltoztatásának mértékére vonatkozó rendelkezést mellőzze, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a korábbi védő által bejelentett fellebbezést és annak irányát fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a sértett fogvatartott renitens, összeférhetetlen személy, aki a célja elérése érdekében mindenre képes, ugyanakkor védence 18 éve teljesít jó színvonalon hivatásos szolgálatot a büntetés-végrehajtási intézetben. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a vádlott vallomását fogadja el a tényállás alapjául és bizonyítottság hiányában mentse fel őt.

A vádlott az utolsó szó jogán hivatkozott arra, hogy nem követett el bűncselekményt, szolgálata során mindig a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el. Nyomatékosította, hogy a fogvatartotti vallomások nem következetesek. Megemlítette azt is, hogy az eljárás következtében az egészségügyi állapota megromlott.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács nem tartotta be a vádirat kézbesítése és a tárgyalás között előírt 15 napos, valamint a tárgyalási időközre megadott 8 napos törvényi határidőt, ezzel megsértette a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 263. § (2) bekezdésében, a 279. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Megállapítható azonban, hogy ez a relatív eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, miután helyesen alkalmazta a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 282. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezést és a tárgyalást a vádlott és a védő egybehangzó kérése alapján tartotta meg. Tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor a vádlott nyomozati vallomását a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 291. § (1) bekezdése helyett, a tanúk nyomozati vallomását a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 297. §-a helyett a 301. § (1) és (3) bekezdése alapján ismertette. Ez azonban eljárási szabálysértésként nem értékelhető. Egyebekben az eljárási szabályokat betartotta.

A bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Kihallgatta a vádlottat, aki sem a nyomozás során, sem a tárgyaláson nem tett vallomást, ugyanakkor az elhangzott vallomásokra észrevételeket tett, a kihallgatott tanúkhöz kérdéseket intézett. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást a vádlott tagadásával szemben lényegében sértett, az általa elmondottakat alátámasztó **tanú1** és **tanú2** fogvatartott tanúk vallomására, valamint az ismertetett okirati bizonyítékokra - köztük az eseményt követően keletkezett jelentésekre és a tárgyaláson megtekintett kamerafelvételekre - alapította. Az

elsőfokú bíróság ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől az 5. oldal 1. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott vallomását fogadta el a tényállás alapjául. Ítélete 2. oldalán terhelő történeti tényállást állapított meg.

A másodfokú katonai tanács egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tényállásra vonatkozóan a részbeni megalapozatlanságra tett észrevételével, ezért az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a tényállás személyi részét annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott havi nettó illetménye 260.000 forint, vagyona egy 6-7 millió forint értékű családi ház jelzáloggal terhelten. Havonta 65.000,-Ft törlesztőrészt fizet. Büntetlen előéletű.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás már megalapozott, mindenben mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélet Tábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A fellebbezés a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközik, a Be. 594. § (1) bekezdése alapján nem nyílt meg a lehetőség a bizonyítás felvételére és az iratok alapján sem lehetett más tényállást megállapítani. A sértett vallomását az észlelő tanúk vallomása, közvetlen és közvetett bizonyítékok is alátámasztották, ezért a felmentést célzó fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 5. oldal 2. bekezdésében kifejtett jogi indokait. A fellebbviteli bíróság a jogi indokolást annyiban egészíti ki, hogy a vádlott a Btk. 459. § 11/k. alpontja alapján volt hivatalos személy. A vádlott azzal a magatartásával, hogy körlet-főfelügyelői szolgálata alatt sértett fogvatartottat pofon ütötte, megvalósította a bántalmazás hivatalos eljárásban hivatali bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pontjára és a (3) bekezdésére figyelemmel pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, míg a napi tétel összege a törvényi minimumhoz közelítően került meghatározásra. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a katonai mellékbüntetés kiszabását a cselekmény tárgyi súlya nem indokolja, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben a katonai mellékbüntetés kiszabását mellőzte.

A fellebbviteli bíróság a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság helyes indokai alapján egyebekben helybenhagyta azzal, hogy felhívja az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy az átváltoztatás mértékének meghatározásánál vegye figyelembe a büntetések, az intézkedések, az egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 66. §-ának előírását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésén alapszik

Budapest, 2018. szeptember 14.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. szeptember 14.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke